

ПРОТОКОЛ

№ 352

гр. Ямбол, 09.03.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невена Ив. Несторова

при участието на секретаря Ж.Ч.
и прокурора Я. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Невена Ив. Несторова Наказателно дело частен характер № 20222330200570 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:30 часа се явиха:

Частният тъжител Р. С. П., редовно уведомен, не се явява. Явява се повереникът адв. Г. Д. от АК-Ямбол, редовно упълномощен по делото.

Подсъдимите И. Ж. Ж. и М. Ж. Ж., редовно уведомени, налице, като за подс. М. Ж. се явява и майка му Е. С. Ж. и със защитникът адв. С. от АК-Ямбол, редовно упълномощен по делото.

Свид. К.Н.К. по отношение на когото е постановено принудително довеждане, доведен в с.з. от службите на ОЗО-Ямбол.

ЯРП, редовно призована, изпраща прокурор.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Моля, да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Няма процесуални пречки. Да се даде ход на делото.

Подсъдимият И. Ж. Ж.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият М. Ж. Ж.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че липсват пречки по хода на съдебното заседание и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО ЗАСЕДАНИЕ ПО ДЕЛОТО

Сне се самоличността на свидетеля:

К. – 17 г., неосъждан.

На основание чл.290 ал.1 от НК свидетелят се предупреди за наказателната отговорност, която носи при лъжесвидетелстване и същият обеща да говори истината.

Свид. к.К.: Познавам подсъдимите, в приятелски отношения сме. Не сме роднини. На 12.02.2022 г. заедно с М. и И. бяхме във входа, където те живеят. Пушихме цигара от тютюн във входа на блока на първия етаж. После влезе този човек, пиян с жена си, много залиташе. Не знаеше какво приказва и започна да ни псува. Казахме му да спре, да се успокои. Жена му също го дърпаше. Изведнъж удари И. в лицето. След това И. го удари инстинктивно в лицето. После ние с жена му ги разтървахме. И. удари човека с юмрук в лицето. Човекът падна и ние затова тръгнахме да ги разтърваме. След това излязохме от входа и това беше. Братът на И. – М. не е участвал в сби.ето. И аз не съм участвал.

Един или два пъти беше ударен човека от И..

Човекът ни попита – „Какво правите тука? Само пушите тука.“ Ние не сме го предизвиквали. Мълчахме си. Видяхме го, че е пиян. Аз бях на около един метър от човека. И. и брат му също бяха на около един метър от човека. Ние тримата бяхме седнали на стълбите един до друг. Когато те дойдоха, ние бяхме заели цялото стълбище. Те като влязоха, ние трябваше да станем, за да минат. Тримата стояхме на различни стъпала на стълбището. Не се сещам кой точно къде беше седнал на стълбите. Бяхме на различни стъпала, като се изправихме. Не се сещам И. точно къде беше. Човекът падна на площадката, след като И. го удари. Ние с М. дръпнахме И., а жената дръпна човека. Докато човекът беше на земята, никой не го е удрял.

Когато започнаха да ни крещят, тогава ние станахме от стълбите, за да могат да минат по стълбите.

На основание чл.283 от НПК, СЕ ПРОЧЕТОХА писмените доказателства, приложени по делото.

Прокурорът: Нямам искане за нови доказателства.

Адв. Д.: Нямам искания за доказателства.

Адв. Д.: Нямам искания за доказателства.

Подсъдимият И. Ж. Ж.: Поддържам казаното от адвоката ми.

Подсъдимият М. Ж. Ж.: Поддържам казаното от адвоката ми.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа и правна страна

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Прокурорът: Имаме две групи от показания. Едната казва, че пострадалият е бил пиян и той е предизвикал скандала и нанесъл първия удар, а подсъдимите са се защитавали.

Другата група казва обратното, че пострадалият и неговата приятелка са влезли в хода, направили забележка на подсъдимите и те са го нападнали. В случая има явно противоречие между двете групи и показанията им, но и двете групи са взаимно обвързани. Пострадалият и свидетелката, която е неговата приятелка от една страна и подсъдимите и свидетелят са приятели. В случая следва да се кредитират показанията на разпитаната свид. М., тъй като считам, че нейните показания кореспондират с установените находки от медицинските документи и степента на нараняванията. Заявеното от свидетелят разпитан днес и твърдяното от подсъдимите не отговаря на причинените травми, които са установени, както и че днешният разказ не беше убедителен от гледна точка, че пострадалият е ударен само веднъж. Не стана ясно как е паднал на земята, а свидетелят к.К. и приятелката на пострадалия са ги разтървали.

С оглед изложеното, считам, че подсъдимите следва да бъдат признати за виновни. Доколкото подс. И. Ж. има предходни осъждания, считам, че наказание Пробация би било недостатъчно наказание за него, поради което предлагам да му се наложи наказание Лишаване от свобода. Деянието е извършено в изпитателния срок на преходно осъждане, поради което считам, че той трябва да търпи ефективно наказание, както и да се приведе предходната присъда.

Относно подс. М. Ж., същият е с чисто съдебно минало и би могло да се приложи разпоредбата на чл.61 от НК и да му се наложи възпитателна мярка. Моля, в този смисъл да постановите Вашия съдебен акт.

Адв. Д.: Моля, да признаете подсъдимите за виновни по обвинението, което е повдигнато с тъжбата на повереника ми. Присъединявам се към

казаното от ЯРП, като моля да имате предвид писмените доказателства, представени по делото, които действително сочат фактическа обстановка, различна от тази, която се опита да установи свидетелят, разпитан в днешното с.з. с показанията си. Ударите, които са нанесени на тъжителя не са един или два, а са многобройни в областта на главата и тялото, като в областта на главата, видно от медицинските документи са от двете страни отляво и дясно. За нагледност на уврежданията сме представили и снимков материал, който макар и да не е доказателствен материал по смисъла на закона, би могъл да спомогне съда в заключението си, доколкото тези телесни повреди по главата на доверителя ми биха могли да бъдат причинени с един удар. Безспорно е, че той е паднал на земята и в такъв смисъл са показанията, както на разпитаната свид. М., така и на свидетеля разпитан днес по отношение на това обстоятелство няма спор. При положение, че това е мъж на 59 г., в добро физическо състояние от един удар едва ли би могъл да падне на земята и да загуби съзнание. В случая ударите са били многобройни и нанесени от двамата подсъдими. Независимо от тяхната защитна позиция. Моля, да имате предвид показанията на свид. С.М., която макар и приятелка на пострадалия, всъщност даде обяснения за случая, както той действителност е и така както тя го е възприела. Действително и свидетелят и двамата подсъдими са се намирали на стълбищата, те не оспорват, че са пушили цигари във входа. Доколко са били от тютюн или от друго вещество, не касае спора. Но така или иначе са били на място, където не би следвало да пушат цигари. Реагирали са неадекватно на направената забележка, че не трябва да са на входа на блока, който е на центъра на града при затворена врата, защото тя се затваря и заключва и те да са на стълбите седнали и да пушат цигари в самия вход. Направената забележка на тези млади хора е предизвикало у тях такава реакция, за да стигнат до нанасяне на побой. За съжаление с поведението си в предходните с.з. те не показаха въобще, че по някакъв начин съжаляват за случилото се. За тях е нормално явно да нанесат побой на мъж, който не само би могъл да бъде на възрастта на техния баща, но още повече, че това е човек. Явно те не се отнасят критично към поведението си по никакъв начин и данни за цялостното им поведение са налице по преписката, която е приложена и изискана. По отношение на двамата подсъдими са взимани мерки, но явно това по никакъв начин не са оказали положително върху тяхното поведение.

В този смисъл и с оглед всички събрани по делото доказателства, моля

да ги признаете за виновни по повдигнатото им обвинение с тъжбата и да им наложите предвидените в закона наказания. Няма да соча вида и размера, но според мен задължително тези момчета следва да бъдат наказани за това, което са извършили, независимо какво наказание дори и най-лекото наказание. Те би следвало да разберат, че това поведение от тяхна страна е неприемливо за обществото. Моля, да уважите предявения граждански иск по справедливост.

Адв. Д.: Това, че двамата младежи са имали възпитателни мерки и проверки, не означава, че са виновни за конкретното деяние, за което са обвинени. Освен това да се има предвид, че по-малкия М. към момента на извършване на деянието не е имал нито наложени наказания, нито мерки, т.е. е бил с чисто минало от гледна точка на закона към момента на извършване на това деяние. В делото има две групи показания, които си противоречат, но показанията на гражданката С.М. също трябва да се взимат критично от съда и да не се кредитират, тъй като е в много близки отношения с пострадалото лице, тя живее с него на семейни начала и не може да се кредитират нейните показания, като абсолютно достоверни. Налице е разминаване между изложеното в тъжбата и показанията, относно броя на лицата, които са нападнали пострадалия. В тъжбата е повдигнато обвинение само спрямо И. и М., докато в показанията, които е дала М. казва, че и тримата, включително и свид. к.К. нанасял побой върху пострадалия. Това е едно от съществените разминавания, относно фактическата обстановка на случилото се деяние.

Второ разминаване е налице между сведенията, дадени в полицията след инцидента и показанията, които М. даде в с.з. Разминаването е в това, че тя казва че са ритали жертвата, която е паднала на земята. Каза го в с.з., докато в сведението такова нещо не е казала. Тези разминавания в свидетелските показания на свидетелката, като се добави и това, че тя живее на семейни начала с пострадалия, нейните показания са негодни за кредитиране до такава степен, че да се постанови осъдителна присъда на младежите.

Относно броя на ударите. Свид. к.К. заяви, че не си спомня дали ударът е бил един или няколко, т.е. не си спомня. Дори да приемем, че И. е ударил Р. повече от веднъж в главата, това не променя обстоятелството, защото ние не

сме сигурни ако приемем, че Р. е започнал първи, колко удара е нанесъл на И., а самия брой на юмручните удари не е толкова важен за случая за изясняване на обективната истина и нейната правна квалификация. Самите удари са нанесени след сбИ.ето и свидетелят в момента на уплаха може да не е броил И. колко удара е нанесъл на Р., нито Р. на И. колко е нанесъл. Това не е негова работа. Няма точна сметка колко удара трябва да са нанесени. Трябва да изясним кой е започнал сбИ.ето и дали подсъдимите са били в позиция на нападнати и самозащитаващи се. От показанията на свидетеля к.К., който е приятел на подсъдимите и чиито показания следва да се кредитират от съда, нищо че са приятели, става ясно, че частния тъжител Р. е посегнал първи и физически е ударил И., като обстоятелството, че са стояли на стълбите и по някакъв начин не са го подразнили. В случая това не го оправдава, а и самото положение на младежите, когато са били седнали на стълбите не може да се отнесе към случая на нападение, защото след ставане от стълбите са тръгнали в посока надолу към изходната площадка и свид. к.К. не е запомнил кой е тръгнал първи и къде. Не е длъжен да знае кой първи е прекрачил стълбата. Трябва да се вземат предвид показанията на свидетелят к.К., че по-малкия брат М. Ж. въобще не е участвал в сбИ.ето и няма никакво съприкосновение с Р.. Така от показанията на подсъдимите и свид. к.К. се установява, че макар и нанесен побой на пострадалия е бил в пределите на неизбежна отбрана, като получените травми на главата сами по себе си може да се квалифицират, като травми от самозащита. Няма как от тях да се установи, че ударите, които са ги причинили не са били удари от нападнатите, самозащитаващи се лица.

Ако съда реши да признае подсъдимите за виновни, то моля да им наложите минимални наказания, предвидени в закона, като за подс. И. Ж. моля за наказание Пробация, а за М. Ж., който и към настоящия момент е непълнолетен, моля да бъде приложен ЗБППМН и му бъде наложена възпитателна мярка.

Освен това искаме от съда, ако признаете подсъдимите за невиновни, да осъдите частния тъжител по това дело да заплати направените от подс. И. Ж. разноски за упълномощаване на защитник в размер на 600 лв. и за подс. М. Ж. в същия размер, или общо за двата 1 200 лв., документ за което сме представили по делото.

Подсъдимият И. Ж. Ж.: Още, когато се случи това нещо при излизане от входа, той тръгна да се заяжда с нас и почна да ни псува и колкото толерантно се държах с него, той повече се агресираше, и се опитваше да доминира над мен, като в един момент ме удари. Аз нямаше къде да отида, защото бях до стената. Аз импулсивно му нанесох два удара в областта на лицето.

Подсъдимият М. Ж. Ж.: Това, което каза брат ми е истина и когато влезе във входа Р. започна да ме дърпа за ризата и псува на майка, заплашваше ни, че ще ни бие. Брат ми каза, че няма смисъл да се караме, защото сме съседни. В този момент Р. удари брат ми с юмрук в лицето и брат ми му отвърна с два удари в лицето. Аз не съм удрял Р.. Нито пък К. е нанасял удари на Р..

На основание чл. 297 от НПК, съдът даде право на последна дума на подсъдимия.

Подсъдимият И. Ж. Ж.: Не се считам за виновен.

Подсъдимият М. Ж. Ж.: Моля, да бъдем оправдани.

Съдът се оттегли да постанови съдебния си акт, който ще обяви в 15.25 часа.

В 15.25 ч. съдът публично, в присъствието на подсъдимите, защитника, повереника и ЯРП обяви Присъдата си.

Протоколът се изготви в с.з., което приключи в 15.30 часа.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____

Секретар: _____